

[Fibiger.]

Opfattelse har vist sig ganske ude af Stand til at varetage det samlede Landbrugs Interesser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har gjort mig opmærksom paa, at han paa Grund af en Misforstaaelse med Hensyn til Behandlingen af samtlige de under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Lovforslag ikke har omtalt Smørordningsforslaget.

Jeg giver derfor paa ny Ordet til det ærede Medlem, for at han kan fortsætte sin Tale.

Grønning: Da vi i Foraaret sidst behandlede Forslaget til en Smørlov, skete Indledningen under meget festlige Former, kan jeg huske; der var flere af Oppositionens Talere, som hyldede den højtærede Minister for den Tale, han havde holdt ved Sagens Forelæggelse. Jeg blandede mig beskedent i Koret, men jeg sagde dog derom et Par Ord, som jeg gerne med Formandens Tilslutning vil have Lov at gentage — det er kun ganske faa Linier. Jeg sagde derom:

„Men naar Landbrugsministerens Tale er blevet modtaget, som den er, af en velvillig Opposition, tror jeg heller ikke, det skyldes Forslaget som saadant nær saa meget som dette, at den højtærede Minister nævnte, at det kun skulde være en Indledning“,
— altsaa Indledningen til en anden og bedre Politik end den hidtidige. Og jeg sagde derfor:

„Opfattet paa den Maade kan jeg ogsaa være med til at udtale min Glæde over den Tale, der blev holdt.“

Men jeg maa desværre sige, at Glæden varede kun kort; den varede ikke engang de daværende Smørforhandlingers Tid ud. Længe forinden var Glæden over den højtærede Ministers nye Tale og nye Politik bortvejret, fordi vi saa jo klart, at det var i Virkeligheden kun den gamle Politik, der blev ført igen, den lille Politik, som den højtærede Minister altid har ført. Det er altsaa den, der gentages i det Forslag, Ministeren her har forelagt, og hvorefter den hidtidige Smørordning, som saavist var pauver nok, dog alligevel nedsættes med 15 Øre, fra 2 Kr. 75 Øre til 2 Kr. 60 Øre. De 25 Øre i den nuværende Smørordning er ganske vist et Statstilskud, og jeg kunde godt ønske, at dette Statstilskud faldt væk, men paa den anden Side synes jeg, navnlig naar vi ser hen til de Forhandlinger, der blev ført i Foraaret, at et Lovforslag, der ikke

engang byder det samme som den nuværende Lov, vil jo næppe have stor Sandsynlighed for at samle nogen større Kreds af Rigsdagen uden for selve Regeringsflertallet.

Derfor maa jeg i høj Grad beklage, at den højtærede Minister ikke heller paa dette Omraade har taget Konsekvensen af den udmærkede Tale, den højtærede Minister holdt i det tidlige Foraar, da Smørloven sidste Gang var til Behandling. Nu er der gaaet saa lang Tid, og de paagældende Lovforslag, baade med Hensyn til Kornordning, Svineordning og Smørordning, betyder ikke nogen virkelig Nyorientering set i Forhold til Ministerens hidtidige Politik; derefter tør vi vel næppe gøre os noget Haab om, at det vil ske i denne Omgang. Skal vi give vor Tilslutning til en Smørordning, maa den i væsentlig Grad forbedres; det Forslag, som Ministeren har forelagt, maa ændres paa væsentlige Omraader, ellers tror jeg nok, vi maa forbeholde os vor Stilling.

N. P. Andreassen: Af de 4 Lovforslag som ligger paa Tingets Bord, skal jeg paa mit Partis Vegne omtale Forslaget om Svineregulering og Forslaget om Kornordning, idet min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) vil omtale de to andre.

Jeg vil allerførst sige den højtærede Landbrugsminister Tak ikke alene, fordi disse Lovforslag nu er fremsat, men særlig, fordi der fandtes Mulighed for at opnaa Enighed under de Forhandlinger, som har været ført, og som altsaa har givet det Resultat, at man nu er blevet enig i hvert Fald om de 3 af de Lovforslag, som foreligger, hvorimod det fandtes at være umuligt at opnaa Enighed angaaende Smørloven. Efter vor Mening om hele dette Spørgsmaal var det af afgørende Betydning, at man inden for Landbrugets egne Organisationer kom til Enighed. Vi vilde finde det meget uheldigt, om Sager af denne Karakter, der navnlig for enkeltes Vedkommende kun drejer sig om en Fordeling inden for Landbruget selv, skulde kastes ind paa Rigsdagen til en politisk Afgørelse. Jeg siger dette først for at understrege, hvilken Betydning vi fra alle Sider inden for Landbrugs Organisationer har tillagt det at naa til Enighed.

De Forhandlinger, som er ført, særlig angaaende Svinereguleringen, har været længe, og det har ikke været let at gennemføre Enighed om dem. Forholdet havde udviklet sig saadan, at inden for det producerende Landbrug maatte enhver indrømme, at der skulde ske Forskydninger inden for de forskellige Reguleringer. Hele Stillingen i